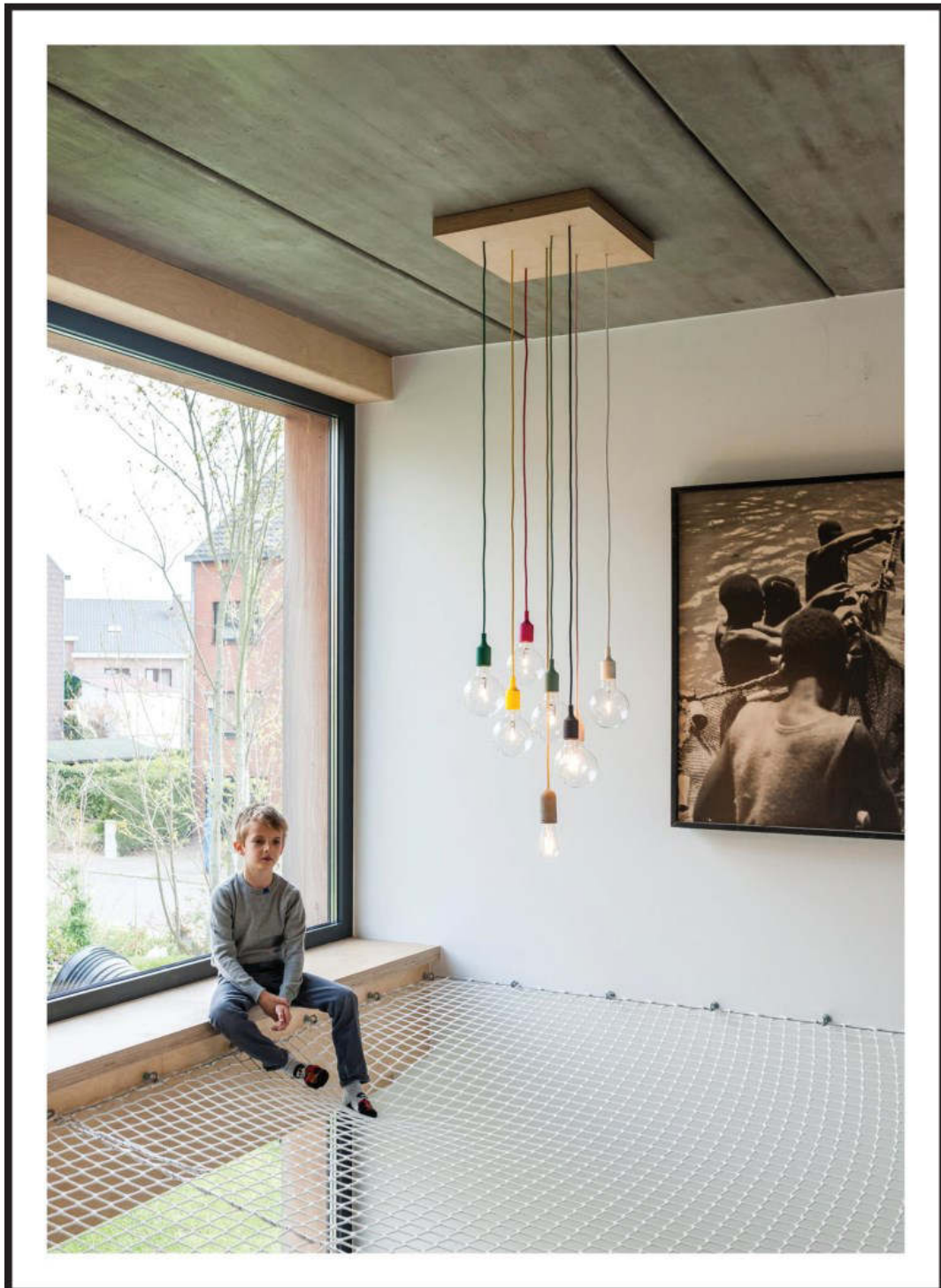

NETJES OPGELOST

Toeval bestaat niet. Als projectleider van het Koninklijk Museum voor Midden-Afrika kon Ken een oude foto van Afrikaanse vissers redden. Die past nu perfect boven het gigantische net in zijn huis. En dat net is dan weer een gedroomde speelplek voor de kinderen.

‘Nooit gedacht dat we een huis zouden bouwen’, vertelt Ken, terwijl we aan de grote houten familietafel van een koffie genieten. ‘Ik ging er altijd van uit dat we ergens een herenhuis zouden opknappen. Maar toen Wendy dit stukje bouwgrond erfde, hebben we de knop in ons hoofd omgedraaid.’

Eén ding is zeker: in een herenhuis hadden we nu de kinderen van zes en acht niet boven ons hoofd zien zitten. Want wie aan de eettafel even naar boven kijkt, kan niet naast het spectaculaire pronkstuk van dit huis kijken: een net dat bijna de volledige oppervlakte van de open keuken en de eetkamer overspant. Een plek waar de kinderen (en volwassenen) rustig een boekje kunnen lezen, kunnen chillen of spelen. ‘Voor de vrienden van onze twee zonen is dat natuurlijk een uniek speelveld’, aldus Ken. ‘Onze eigen kinderen zijn er intussen al aan gewend.’ Het net was voor Ken Smet en Wendy Vanderveken een logische oplossing om de vide in hun huis te overbruggen en te beveiligen. ‘Wij wilden sowieso een open huis. Omdat we allebei buitenshuis werken, vonden we het geen probleem om elkaar thuis overal te kunnen zien. Van aan de eettafel kun je makkelijk twee verdiepingen omhoog kijken’, zegt Ken. ‘Oorspronkelijk hadden we gedacht om spijlen aan te brengen naast de vide, maar dat zou veel te druk geweest zijn. In een magazine zag ik zo’n net. Het heeft een dubbele functie: het is een geweldige plek voor de kinderen én het is een zeer functionele valbescherming. Bovendien is het ook nog eens de goedkoopste oplossing: ongeveer 200 euro heeft het gekost. Het wordt in de bouwsector als beveiligingsnet gebruikt, maar we hebben het wel verstevigd met extra koorden.’

PASSIEFHUIS

Voor Ken is de rest van het huis minstens even spectaculair. Net omdat hij als projectleider dagelijks in de bouwsector bezig is, werd de nieuwbouw voor hem een

prestigeproject. ‘Ik wist meteen waar ik de juiste mensen kon vinden om dat huis mee te bouwen.’ Dat bleek architect Bart Cobbaert van Denc Studio te zijn. ‘Hij heeft zich grotendeels met de buitenkant en indeling van het huis beziggehouden. Samen kozen we voor twee bakstenen muren met betonnen gewelven tussen. Met houtskeletbouw hebben we daar als het ware een hoedje op gezet. Het resultaat is een afgetopt hellend dak.’

De architect had ook al veel ervaring met passiefhuizen, een keuze die Ken en Wendy belangrijk vonden voor de toekomst. ‘Wij zijn geen fanatieke aanhangers van passiefhuizen’, zegt Wendy. ‘Mensen hebben daar trouwens een verkeerd beeld van. Wanneer ik een raam wil openzetten, dan doe ik dat gewoon. Het vraagt alleen wat meer contact met wat er buiten gebeurt. Komt de zon fel opzetten, dan moeten we zeker de schermen naar beneden laten. Wij zijn ons bovendien bewust van de warmte die wordt genereerd door de droogkast of tijdens het koken.’

Dat koken gebeurt in een open keuken die is bekleed met berken multiplex. ‘Ik houd van de kopse kant van het hout’, vertelt Ken, die het multiplex ook nog op heel wat andere plaatsen in huis liet terugkomen. In de ingebouwde kasten bijvoorbeeld. ‘De goedkoopste ingebouwde kasten die er bestaan: we hebben een keukenkast van Ikea op een sokkel gezet en dan bekleed met multiplex.’ Ook voor de indrukwekkende collectie inbouwkasten van de ruime slaapkamer met privéterras werd multiplex gebruikt. ‘Een goede schrijnwerker was essentieel’, zegt Ken, die goed uitgevoerde details ‘behoorlijk genieten’ vindt. ‘Dat zal wel beroepsmisvorming zijn, zeker? Maar een mooie schaduwvoeg rondom de deuren, ik word daar blij van (*lacht*).’

TUIN MET TOVERBERG

Met de witte muren, de ingebouwde kasten en het perfect afgeschuurde multiplex heeft het interieur een strak karakter. ‘Net daarom hebben we voor een grote, houten familietafel gekozen’, vertelt Wendy. ‘Daarnaast prijkt de oude werkkast van mijn grootvader. Die hebben we gepimpt met verfstaaltjes van de doe-het-zelfzaak.’

Nog een belangrijke sfeerbrenger: de oude foto van Afrikaanse vissers, een stuk dat Ken nog wist te redden tijdens zijn werk aan het Koninklijk Museum voor Midden-Afrika in Tervuren. ‘Ik vond dat wel grappig bij het net’, zegt Ken, die een goed oog blijkt te hebben voor recuperatie. Bewijs daarvan is de weinig alledaagse tuin. ‘Het stuk bouwgrond naast ons is van mijn broer’, vertelt Wendy. ‘Zolang hij er niet bouwt, mogen wij dat stuk als extra tuin gebruiken. Dat is fantastisch natuurlijk.’ In die tuin ontstond door de graafwerken voor het huis een berg en die hebben Wendy en Ken zoveel mogelijk behouden. ‘Ik heb er een overschot van een riolering onder gestoken, een buis van kunststof waar de jongens doorheen kunnen.’ Een net én een speelberg dus. Sommige kinderen hebben al het geluk.

www.dencstudio.be

DOOR AN BOGAERTS
FOTO'S LUC ROYMANS